

சிவபித்தர் நரிமலமா லிந்தலிம்.

இதன்

நிருவெல்வெளியில்லாதென்காசி டடக்குழியோலிக்காதெரு
சே. சேயிது முகையின்று லெப்பை அவர்களின் குமாரு
சிவ்விபாதிக் ஷெய்து காஜா துறபுஷாஹ் ஒலியுல்லா
அவர்களின் சீடருமான

சே. செ. முஹம்மது ஷாஹ் மஸ்தான் சாகிபு
அவர்கள் நிருவாய் மலர்ந்தருளிய

மெய்ஞ்ஞான விகிதக் கிரந்தனையின்

ர த் தி ன ச் சி ந் து .

இதன்

மலபாலையம் காளை ஹசனலிபுலவதவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டது

மதுரை,

அலக்டலக்ஷமி விவாஸம் பிரிசினம்

பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

1923

சிறிஸ்டர் காரி ஸாட் 1342விலி முஹம்மத் 1a

10 OCT 1923

முக்கிய கண்ணிப்பு

கடயநல்லூர், அ. செ. மு. மைதீன்பிள்ளை தரகனாவர்களும்
மேலபாளையம், சா. கா. ஷாஹுல்லாஹ் தரகனாவர்களும்
" மு. யூ. மு. ச. ஆம்ஸுத்தின் தரகனாவர்களும்
ஆரம்பிப்பின், கா. மு. முஹம்மது உதுமான் லெப்பையவர்களும்
மதுரை கஜிமார்தெரு, ஹக்கீம் சைப்பது முஸ்தபா இபுரஹீம்
சாயபு அவர்களும்
" கஜியார்தோப்பு 3 கி. தெரு, ம. சி. மதாரசாயபு அவர்களும்
கேட்டுக்கொண்டபடியால் இப்புஸ்தகம் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

—❖❖❖—

ஷே புஸ்தகம் தேவையுள்ளவர்கள் அடியில்கண்ட விலாசங்
களுக்கு வி. பி. மூலமாய் எழுதியும் கேரி லும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.
விலாசம்:—

சே. செ. முஹம்மது ஷாஹு

மஸ்தான் சாகிபு.

ம. சி. மதாரசாயபு,

வடக்கு கீழ்க்கோவிக்காதெரு, கஜியார்தோப்பு 3 கி. தெரு,

தென்காசி தாலுகா,

மதுரை.

திருநெல்வேலியில்லா.

—❖❖❖—

ரிஜிஸ்டர் அறிவிப்பு.

—❖❖❖—

இந்த மெய்ஞ்ஞான விகிதக் கீர்த்தனையின் ரத்தினச் சிந்து
யென்னும் பேருள்ள புத்தகத்தைக் கோர்வை செய்தவர்களும், அச்
சிட முயற்சி செய்தவர்களுமான தென்காசி, சே. செப்பியு முகையத்
தின் லெப்பையவர்கள் குமாரர் சே. முஹம்மது ஷாஹ் மஸ்தான்
சாஹிபவர்களின் அனுமதியின்றி ஷே பேருள்ள புத்தகத்தைப்பாலது
அல்லது அதிற் சில பாகத்தைப் பிரித்தாவது பற்றொரு புத்தகத்
தோடு கலந்தாவது அல்லது மெய்ஞ்ஞான விகிதக்கீர்த்தனை யென்ற
பேரை மாற்றி வேறு பேரிட்டாவது வேறெந்த விதத்தாவது அச்சப்
பதிப்பவர்களும் அச்சப்பதிப்பித்துக் கொடுக்கும் அச்சக்கடத் தலை
வர்களும் இதன் ரிஜிஸ்தரியுள்ள சரத்துக்கு விரோதமான புத்தகங்
களை வைத்திருப்பவர்களும் சட்டப்படி நடத்தும் பிரியாதுக்கு உத்
தரவாதிகளாவார்களென்றி யாவர்களும்றிவீர்களாக.

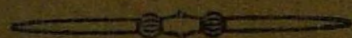
இரண்டாம் பதிப்பு.

புஸ்தகம் 2000. 0

—❖❖❖—

பலராக மானகனி மெய்ஞ்ஞானக் கீர்த்தனைகள்
 பாடுந் திரங்க ளாமே
 நேருதிப் புன்னகலி வாணர்கள் மெய்த்திடு
 நேசங்கள் யாருங் காண்கில்
 நெறியூர ணச்சிந்தை யாகத் துலங்கிடுங்
 நீதியருண் மோட்சம் விளங்கும்
 நித்தந் தெரிந்திந்தப் புத்தக முணர்ந்தோர்க்கு
 நிகரற்ற வாழ்வ தோங்கும்
 நீதமுட னேதும்கூ டா ல்ஹம் துப்புலவ
 னிகழ்த்து கவிவளர ஆம்ன்.

புதுநகரம் நடத்தகர் சாஹிபி ராவுத்தரவர்கள் குமாரர்
 புலவர் சிகாமணியாகிய
 வெய்கப துல் காதிருப் புலவரவர்களியற்றிய
 சா த் துகவி.

௩௦௦௩

ஆசிரிய விருத்தம்.

திருவுலகு நீர்வளஞ் சென்னல்வயல் கன்னல்சேர்
 திகழ்மணி கொழித்த தடமார்
 தென்காசி நகருறையும் செய்துமுறையித் தீன்லப்பை
 செய்தவத் தோன்ற லானேன்
 மருமலர்ப் புயனெவரு மதுகொள்ளஞ் சிதக்கவிகள்
 வருஷிக்கு மெழிலி னிகராய்
 மஸ்தா னெனுமுஹம் மதுஷாஹு மஃரிபா
 வழியின்முக கனியொப் பதாய்
 தருவைநிகர் மெய்ஞ்ஞான விகசிதாத் தினநாமம்
 தகைகொள்கீர்த் தனைகள் செய்தான்
 தஞ்சமருள் னைபுல்லா ஷாஹு கா ஜாவிதனைத்
 தரணியோர்க் குபகார மர்ப்ப
 பொருளுதவி யச்சியற் றினிறைவ னருளிஓந்
 பொலியுமிக் கவி யுரைத்தோன்
 புதுநகரி லுறைநத்தகர் சாஹிபருள் தோன்றல்பெயர்
 புகல்வெய் கப்துல் காதிரு

௩௩௩௩௩௩௩௩

10 OCT 1923

சிஸ்மில்லா ஹிர் நஹ்மா னிர் நஹீம்,

இஃது

—(:::)—

மெய்ஞ்ஞான விகசிதக் கீர்த்தனை,
ரத்நினச் சிந்து

உஜ்ஜயினிதயமாகி யெழுந்த வஸ்துவின் துதி.

அறுசீர்க் கழிநெடி லாகிரிய விருத்தம்.

சுழிமுனை வீடுலாவிச் சுடர்விரிந் தெழுந்த நாதந்
தெளிவுறுஞ் சுகவாரியாய்த் திரளொளி மணியாய்க்கடி
வழியொடு குந்து கன்ஸுல் மகுடமக் காயிற் சென்றே
அழிவிலா தனைத்தாம் றப்பில் ஆலமீன் காப்புத் தானே,

—( )—

பதம்-இராகம்-கமாஸ்-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

மூல முதலைப் பாருமே-மோன-முத்திதருஞ் சோதியருள்
மூலமுதலைப் பாருமே.

சரணங்கள்.

1. மூலமுதலைப்பாரும் முச்சந்தி வீட்டிற் சேரும்-கோலமுள்ள
கோலமுள்ள வாலமதின-தூலமதி லேறினறந்த (மூல)
2. மோகமுகில் திரண்டு-முடுகுந்தொனி முழங்கிப்-பாகமுடன்
பாகமுடன் கருவூரிற்-பாய்ந்துருச் சமைந்துகின்ற (மூல)
3. அகார வகார மொன்று-யாவளி காரஞ்சேர்த்து-மகாரமோடி.
மகாரமோ டிகாரங்கடி மருவினின் ருடி நிற்கும் (மூல)

4. ஆங்காரத் தீரமுட-னடங்காதெழித்த நாதன்-ஒங்காரமாய்
ஒங்காரமாய் வட்டமிட்டே பூடாடிக்கொலுவிநுக்கும் (மூ)
5. அங்கன்றடர்ந்தேறியேசென்கென்றெடுங்கிச்சீறும்-கங்குலற்ற
கங்குலற்ற செங்கமல-மங்கள் மலுஹருன். (மூல)
6. கலிமா மரத்தின்கலி-கனிந்தே பொழுருந்தொணி-வலிய
(பொருள்
வலியபொருள் யாஹு-வதை-வருந்திச் சிரகிலேற்றி. (மூல)
7. சித்திரக் கலிதையிசச் செப்பு முஹம்மதுஷாஹு-முத்தி
(பெறும்
முத்திபெறும் ஜெளஹரென-முன்னணியாய்நின்றிலங்கும்

பதமுற்றிற்று.

—(::)—

கடவுள் வணக்கம்.

வெண்பா.

மூலமா யஹததினுள் முழங்கியெழுந் தஹ்மதெனுந்
கோலமா முஹம்மதுவாய்க் குவிர்தெழுந்-தாலமதில்
எவ்வுயிரி னுங்கலந்தே யேகமய மாய்கிறைந்த
செவ்வையிறை யேனருளைச்-செப்பு

1.

செப்பியபின் சிந்தைகொண்டு சென்னிமடத் துட்புகுந்து
கப்புநடுமுனைவிரிந்து கதிரொழுதும்-ஹலிப்புடனே
குதித்திலந் மெய்க்குருவைக் கொண்டணைத்துக்கருத்துன்
பதித்திரு கண்கள்குளிரப்-பார்.

(நிப் 2.

பார்த்திவொ யிரேழு பதினாறு லோகமுமே
பூத்திலங்குங் கண்ணாடிப் புதுமணிக்குட்-டோத்திரமாய்க்
கண்டதொழு திறைஞ்சி ஹக்கெனவே புக்கியமு
துண்டு ககித்திருப்பா-யுற்று.

பதம்-இராகம்-இங்கிலீஷ் மெட்டு-ஏகதாளம்,

பல்லவி.

நாயனை நாடிடுங்கள்-அனுதினம்
நலவழி தேடிடுங்கள்.

அதுபல்லவி.

1. நாயனை நாடிடில் நலமும் நமக்குண்டு
சாயனனை போக்குங் கலிமாக்கொண்டெப்போதும்,

சரணங்கள்.

2. ஹக்கை யறிந்திடவே-விள்கிறேன்
கலிமாவி னுட்பொருளை
எக்கால மும்பெரிபோன்-இல்யினில்
இல்லா மெழுத்தைச் சேரும்
வக்கில்லா மலை குருபாதம் நாடுங்கள்
ஹக்கான காட்சியைக் கண்டு மகிழலாம்.

(நாயனை)

3. பொய்யை யகற்றிடுங்கள்-பூவுலகினிற்
புண்பத் தனைத் தேடுங்கள்
மெய்யை யறிந்துணர்ந்து-அதில்வரும்
மேகைமை தனைத் தெளிந்து
வைபந் தனிலவந்த செய்பிதிறஞலை
யொய்யாற மாகவுன னுள்ளத்திற் போற்றியே,

(நாயனை)

4. முப்பொரு ளைக்கடுங்கள்-மூமின்களே
மோட்ச வழிதேடுங்கள்.
எப்போதும் போற்றிசெய்து-இறையோனை
ஏற்றித் தொழுதிடுங்கள்
செப்பமுடியாத செல்வர்மு ஹியித்தினை
முப்பாலைக் கப்பாலே முத்திப் புகழ்வதுடன்

(நாயனை)

5. வாய்வுக் கலைமீதிலே-பறக்கின்ற
வட்ட வடிவத்தை

ஒய்வில்லா மலுணர்ந்தே-தவநெறியி
னுட்பொருளைத் தெளிந்தே
சேயிழைபாடிய செல்வக்கண் வாலையைத்
தாயென்று போற்றியிரு தான் பணிந்தேற்றியே. (நாயனை)

6. சுழிமலர்ப் பன்னியிலே-நிரம்பிநிற்கும்
சூட்சுச் சுடரைமன
விழியா லறிந்துணர்-கிழங்கிடும்
விண்ணி லுயர்மதிபோல்
ஒளியி லொளிவாய்மூ வட்டத்து ளிலங்குந்
தெளிவான தீன் தீன்முஹம்மதைப் போற்றியே. (நாயனை)

7. மாய துனியாவையும்-நம்பியே
மருண்டு திரியாதையும்
ஞாயமல் லக்காணது-சொன்னேமெஞ்
ஞானிக ளாகமாட்டீர்
தாயக னாகிய நாயக னைத்தினம்
தாம்தாம் சரிசரி தீம்தீமெனக் கூவி. (நாயனை)

8. இர்த முறை யாதவே-யெனக்கு
மியம்பிடு மென்குருவைச்
சிற்தை தனிற் பொதிந்தே-யவருடைய
சீர்பாத மேபணிந்து
கந்த மலர்வாசங் கண்ணெதி ரேநேசந்
தந்திடுமென்றன் துறபொலி யைப்போற்றி. (நாயனை)

2-வது பதம் முற்றிற்று.

(———)

நபி நாயக மவர்கள் பேரிற் பாடிய பதங்கள்.

வெண்பா.

முத்தொளிவாய் வந்த முஹம்மதுர்றகுல்நபியை
சித்தம் புகழ்ந்தவர்க்கு நேசமுண்டாம்-பத்தியுடன்

மெய்ஞ்ஞான விகசிதக் கீர்த்தனை.

5

மேலவாசல் தாண்டடந்து மேகினவர் வாலமதிக்
கோலமது காண்பார் குறித்து.

—(*)—

பதம்-இராகம்-தில்லாளை-ஏகதாளம்

பல்லவி.

தறதறத் தானிம்த றத்தோன-தீம்
தறதறத் தானிம்த றத்தோன.

அதுபல்லவி.

1. திறதறத் தறநீ சுதநீ றதநீ
தில்லானும் தில்லானும் தில்லான தில் லானத்தீம் (தறதற)

சரணங்கள்.

2. மஹ்முத ரிங்கே வருவாரெடி வாசம் பரிமளம் வீசுமெடி
பஹ்முள்ள இல்மைத தருவாரெடி, பாவம் வராமலே காப்
றஹ்மா னிடஞ்சென்று ச+சியம் பேசிடும் (பாரெடி
ராஜராம், போகாராம், வாஜரா முஹம்மதுவாம். (தறதற)

3. மூலமாய் நின்று பிரிந்தோரெடி-மூக்கோணவீதியில்
(வந்தோரெடி
சீலமாய் நின்று தெளிந்தோரெடி. சிந்தையில் விரிஞ்ஞ
(புதித்தோரெடி
கோலம் சிறைந்திடும் லாமக்கா னடுவில்
குருவா யிலங்குந் திருவாமு ஹம்மெதடி (தறதற)

4. சூதம்மகிழும்புதல்வொடி அப்துல்லாநெற்றிமுத்தானோடி
காதம் வழிகமழ்தேகரெடி, ஹக்கனருள்பெற்றயோகரெடி
சீதமதி வதன நாதரடி பாவித்
கிசுமு மமார்பணிக் திறைஞ்சுமு ஹம்மெதடி (தறதற)

5. ஹக்கனிடமேறிச் சென்றோரெடி. கசடகற்றுமொழி வின்
(டோரெடி)
மிக்க கவிமாமுதுண்டோரெடி மீறிந்புதையலாய்நின்றோரெடி
எக்காலமும் புகழேதும் முஹம்மது ஷா
ஹலிக்கா தர்வருளும் சூருவாழு ஹம்மதெடி (தந்தை)
விவது பதமுற்றிற்று.

பதம்-இராகம் ஜாவளி-அடதாளம்.

பல்லவி.

ஆதி மஹிமுதே உமை யோதி சிதம் தேடுதே.

அநுபல்லவி.

1. சோதியொளி வாக மறை, யோதித்தவத் தேகவெங்கும்
நீதமுள்ள வேதா விறைத்துதா உமைத் தேடுதே (ஆதி)
2. ஆதிசமுகத்தில் அருள்மீமாய் நின்றோரே
அந்திபகலாக என் சிந்தைவினைபோக வுமை
யடுத்தேன் சார் தொடுத்தேன் பதம்
பிடித்தே னுமை நாடுதே. (ஆதி)
3. செங்கமல மீதிற் சிறந்தா சாளும் நயி
செகம்புகமும் வேதாவென்தகமகிழும் போதா எங்குந்
தெளிவே கதிரொளியே விழி
நடுவே உமை நாடுதே. (ஆதி)
4. கானக மீதினில் மோனம் விளைத்தோரே
கனல்வி சியவேரடை தாவிக்கமலமணிமேடை அங்கு
கண்டே னமுதுண்டேன் மையல்
கொண்டே னுமை நாடுதே (ஆதி)
5. அந்தா மேவிய சந்தாமானோரே
அண்டர்புகழ் கோனே தினம் கண்முகிழுவேனே யெனக்

மெய்ஞ்ஞான விகசிதக் கீர்த்தனை.

7

காசையுள் நேசா விசு
வாசா உமை நாடுதே. •

(ஆதி)

6. சந்ததமுந் துதிக்கும் தமிழன் முஹம்மது ஷாஹ்
சுந்நைகுழிகொண்டே னுங்கள் விக்நைதப் பதங்நண்டேன்,
ஜெயமே ஞானே தயமே சோதி (ஆதி)
மயமே யுமை நாடுதே: (ஆதி)

4-வது பத முற்றிற்று.

பதம் இராகம் காமப்பாதி ருபகதானம். •

பல்லவி.

கண்டுக்கொண்டே னென்று சொல்லுவாய் நபியுல்லா
கண்டுக் கொண்டே னென்று சொல்லுவாய் (வைக்)

அதுபல்லவி.

1. அண்ட பிண்டங்க ளெங்கும் நின்றரசாளும் நபி
முண்டக மலரடியைத் தொண்டுசெய்தனுதினமும் (கண்
சரணங்கள்.

2. ஆதியொளியிற் பிரிந்தோர் சதுவர் குழ
ஐனுல் ஏகினி லிருந்தோர்
சோதிகடா பெழுந்தார்-அருளிலங்குந்
னுய்யோன் கொலுமுன் சிறந்தோர்
நீதியுலக மெங்கு நோரசாள நபி
சாதியிலுயர்ந்தமணி சர்க்குந் முஹம்மதுவைக் (கண்

3. ஆதங்கிலையின் சிங்கமாம் அப்துல்லா வீன்ற
ஆரணலூர் சேர்க்கும் வங்கமாம்
காதங்கமழு மங்கமாம்-விலைமதியாக்
கதிசெய்வி வீசுந்தங்கமாம்
வேதஞ்செய்த கோவாம் நீதம்பரந்த தேவாம்
வெற்றி தந்தஞ்ஞன்குரு முஸ்தபா முஹம்மதுவைக் (கண்

4. வாசிபுருக்கிற் குயிலேய-வானேழுநாண்ம
 அகிலோலாறுவழில் மேயிலேய
 தேசி நடனங்கயிலே, கலிமாவென்ற
 தெனியைப் பறந்து வாலிலேய
 காதலியோர்களுக்கும் கதியைக் கொடுக்கும்
 பேசியெவெற்றிகள் பெற்றகிபரியோல் முனையாதவை

5. கஞ்ச மலரின் வாசலேமேனி முழுநூல்
 நமமுங் கன்னுரி விசுமே
 செஞ்சொற் கவிசை பேசுமே-யத்தொண்டிக்கவர்
 செவடி யாதாந் தேசமே
 வஞ்சக மெவல் குணியம் வல்பினி வராமலவர்
 தஞ்சமுற் தடிபணித்தென் தாயக முழும்மதுவை

6. மக்கககரிற் பிறத்தோர்-கலை முழுங்கும்,
 மதின நகரி லனாகிதோர்
 திக்குத் திசையும் திறநகர்கோர்-தீர்நூர்களுக்கு
 திண்தனு காற்ற் புரிக்கோர்
 மிக்கச் செறியுலக முயறாமல வரஹதி தனக்கு
 ஊக்கனருள்புகட்டுஞ் சொற்கவரம்முழும்மதுவை

5-வது பதமுற்றிற்று.

பதம்-இராகம்-தோடி-ஏகதாளம்,

பல்லவி.

கண்டெதை வெவரா லுஞ்-கணக்கெடக்கடாநொருபோதம்

காணவகன்.

1. கொண்ட மவுனமனிக் குருவருள் பாதம்
 குண்டவிக் குள்ளிலங்குந் குருவடிவைத் (கண்ட)
2. சூழினிரடியருள் ஹரேவினி லோடிக்கவி
 மாலினி வாக செய்பு மயப்பொருளைத் (கண்ட)

3. அண்டத்தில் சூழ்ந்திடும் மீண்டத்தில் வாதந்திடும்
எண்டுகை யுடையதும் இன்றக் குறுகலாக் (கண்ட)
4. திண்டொடி கீசிடும் மீண்டொடி பேசிடும்
தேன்னலி வகிசுமால் களிவயிதாக் (கண்ட)
5. பத்திகம் பாவியே முத்திகன் கோலியே
சித்திகமும் பாஞ்சுபாதினயக் செகத்தீய்க்கிகக் (கண்ட)
6. உத்தித்திபுழங்காய் உலாவிக் குளவாய்க்
கத்திதருக் கவலவயிக் கருவதானயாக் (கண்ட)
7. பாஞ்சொடி மீண்டாய் பாஞ்சு கையுடைய
சூதராவதி கைமலம் தேரும்கைதம் (கண்ட)
8. பேசியவ கையுடைதப் பின்புறத் தித்திந்தப்
பாவியுற கையுடைதம் உபவதி மீட்க (கண்ட)

முத்திதம்

—கருவிக்—

கையுடைத்தின் பேசில் பாஞ்சு கண்ணிகள்.

1. அகியான் காசித்தா தெய்வ ஆதி திருக்கடகி
லாவிக்காய் சித்தோ தாமது—பெண்மாமலிசே
அகியக்காய் சித்தோ தாமது
அகியான் காசித்தா மீதில் அந்நா மலிவாய் சித்த
அதாமத் முத்தம்மதாமது—பெண்மாமலிசே
அதாமத் முத்தம்ம தாமது.
2. அதுகில் மணியினக்காய் ஆலவெள்ள மொலியா
யானு முத்தம்ம தாமது—பெண்மாமலிசே
யானு முத்தம்ம தாமது.
குதாய்க் கித்த கவிக்க மொஜா முத்தம்ம தாமது
கொண்டாழ்க் கண்டி சிவவது—பெண்மாமலிசே
கொண்டாழ்க் கண்டி சிவவது.

3. கலத்தானன் எனிருளவச் சூழும் பெரியோர் கண்ணித்
தேற்ற முஹம்ம தாமடி—பெண்மாமயிலே
தோற்ற முஹம்ம தாமடி
உல்லாசமாக வென்னிற் சூல்கொரியப் பிளவரு
முன்மை முஹம்ம தாமடி—பெண்மாமயிலே
யுன்மை முஹம்ம தாமடி
4. முன்று மொன்றாய்ச் சமைத்த முன்னோவ்விடையில் கவி
முகப்பி லுதித்தேதா ராமடி—பெண்மாமயிலே
முகப்பி லுதித்தேதா ராமடி
வேண்டும் பெரியோருளச் தாண்டா கியற்றிடும்
வேதர் முஹம்ம தாமடி—பெண்மாமயிலே
வேதர் முஹம்ம தாமடி
5. தாஜா லன்பிவாலெனத் தக்கோன் முத்கினை பெற்ற
தாஜா முஹம்ம தாமடி—பெண்மாமயிலே
தாஜா முஹம்ம தாமடி
பேசுமபுருகானதில் வீசஞ்சடாய் வந்த
பிரபை முஹம்ம தாமடி—பெண்மாமயிலே
பிரபை முஹம்ம தாமடி
6. இருதயக் கமலத்தி லில்லெனக் கரிமான்
லிலங்கு முஹம்ம தாமடி—பெண்மாமயிலே
யிலங்கு முஹம்ம தாமடி
சுருதி யகத் தெளிவி லுருதிசரு மானந்தர்
சோதி முஹம்ம தாமடி—பெண்மாமயிலே
சோதி முஹம்ம தாமடி
7. அரிமலர்ச் சேகல்குழும் விரிமணி வீட்டினுள்ளே
ஆசனம் போட்டுக் கொள்ளடி—பெண்மாமயிலே
ஆசனம் போட்டுக்கொள்ளடி
பரிபென்ற ஹலவதனைப் பற்றிப் பிடித்திவ் வகம்
பாசத் தொழிலைச் செய்யடி—பெண்மாமயிலே
பாசத் தொழிலைச் செய்யடி

8. முத்திய பவிக் திருநெல்லை நெல்லை நெல்லை நெல்லை
மேய்க்கொண்ட சான்ற—பெண்ணாம்பு
மேய்க்கொண்ட சான்ற—பெண்ணாம்பு
மேய்க்கொண்ட சான்ற—பெண்ணாம்பு
மேய்க்கொண்ட சான்ற—பெண்ணாம்பு
மேய்க்கொண்ட சான்ற—பெண்ணாம்பு
மேய்க்கொண்ட சான்ற—பெண்ணாம்பு

கண்ணிசை நெல்லை நெல்லை.

மேய்க்கொண்ட சித்தன் சித்தன்.

இந்த

மேய்க்கொண்ட சித்தன் சித்தன்.

காப்பா.

அதுதான் சித்தன் சித்தன்.

அருவதாய் பவிக் திருநெல்லை நெல்லை நெல்லை
தருவதாய் பவிக் திருநெல்லை நெல்லை நெல்லை
திருவதாய் பவிக் திருநெல்லை நெல்லை நெல்லை
திருவதாய் பவிக் திருநெல்லை நெல்லை நெல்லை
திருவதாய் பவிக் திருநெல்லை நெல்லை நெல்லை
திருவதாய் பவிக் திருநெல்லை நெல்லை நெல்லை
திருவதாய் பவிக் திருநெல்லை நெல்லை நெல்லை
திருவதாய் பவிக் திருநெல்லை நெல்லை நெல்லை
திருவதாய் பவிக் திருநெல்லை நெல்லை நெல்லை
திருவதாய் பவிக் திருநெல்லை நெல்லை நெல்லை

—

கதி சான்றகிசின் மேய்க்கொண்ட சித்தன்.

கெத்தின் மாககா மேய்க்கொண்ட சித்தன்.

மக்கமா நக துக்கா சான்ற

மகாசகிசின் சான்ற

மகாசகிசின் சான்ற

மகாசகிசின் சான்ற

மகாசகிசின் சான்ற

மகாசகிசின் சான்ற

மகாசகிசின் சான்ற

மகாசகிசின் சான்ற

மகாசகிசின் சான்ற

மகாசகிசின் சான்ற

மகாசகிசின் சான்ற

மகாசகிசின் சான்ற

மகாசகிசின் சான்ற

சொந்தமாம் பதி கீழிவி எய்திடுஞ்

சொதி - உயர்ந்த

முதல் - இறை

பாதி உதாரணம்

வேதர் - விரி

செந்த மந்திர முத்தி மீதெழுந் தந்த உதாரணம் தந்த வாயியே

சுத்தமாய்க் கனி மாயிவழி நோர்வோர்

சூட்டு மிராமயம்

பொருள் - கரு

சாட்டு மனதென

நீதல்

[3]

அய்வள தீயென்கேன்மா கீழிவி

வாயை மயில் வடி

யாதினோர் - துதி

பொருள் உயர்ந்த மென்க

உயிரினோர் - நான்

அறிந்து தெரிவிக்க கொடுத்தென் பவனின் விடுத்த உதாரணம்

[கொடுத்தப பழகி சின்

முதின பகன் நன்றினும் கைத்தொன்று

யாரும் படியுள்

நவிரினோர் - உன்ன

சூழ் மிதபதின்

மெய்கினோர்

[4]

சாதிவாய் குக்கினி மேயி பேழ்

வாய்க் கட்டத்த

தெயிரினோர் - நன்

நீக்கத் தெரிந்தருள்

உயிரினோர் - அந்த

வாய்வளவிற்குக் கொடுக்க எவையெனில் கவி புறம்க் தன்னை

[பகதும் பின்

கூக்கிவ கொழுக்தெய்கி வளர்க்கிம

யுக்கினாய் குறை

மீதினோர் - நினோர்

மிகமுடி மனம்

தெயிரினோர்

[4]

தீயின புற வாயினு மேதந்த

தெய்தவர்க்கெழு

கூட்டினோர் - கரு

தெய்தவர்க்கெழு

கூட்டினோர் - மென

கொடி வாயிற்குக் படியக் செய்தருள் படி உணர்வாயி வடி

[அவக்கென்

கொடி வகன் நன்றினும் செய்தரு

வினந்த பதிற்கு

கூட்டினோர் - நயிப

கொடி வகிமுறை

கூட்டினோர்

[5]

கொத்திசே ரொன் மார்க் கணிக் கிடம்

விண்ணின் மணிச்சுட

ரானவர் - கண்ட

கண்ணி னிளநதருந்

தானவர் - வத

வேள்பொன் பருகியிற் கொல்லுந் தனையுமிழ் மொழிபெந் தரு

[வெள்ளைத் தொழிபென் னெனும்பதி

பெய்தி பின் கொணி வைய

வினதா மோக்கிக்

நெவர் - அரு

செவ்வ மெய்ப்பரு

கொணவர்

[6]

நெய் மடப் பாதகையி

நெய் மடப் பாதகையி

கொண் பவர் - அரு

மொழிபெந் தரு

கொண் பவர் - கொண்

நெய் மடப் பாதகையி மொழிபெந் தரு தாயி மாக்கென்

நெய் மடப் பாதகையி

நெய் மடப் பாதகையி

கொண் பவர் - இவ

நெய் மடப் பாதகையி

கொண் பவர் - கொண்

[7]

செவ்வ மெய்ப்பரு

செவ்வ மெய்ப்பரு

கொண் பவர் - கொண்

செவ்வ மெய்ப்பரு

கொண் பவர் - கொண்

செவ்வ மெய்ப்பரு மொழிபெந் தரு தாயி மாக்கென்

செவ்வ மெய்ப்பரு

செவ்வ மெய்ப்பரு

செவ்வ மெய்ப்பரு

கொண் பவர் - கொண்

செவ்வ மெய்ப்பரு

கொண் பவர் - கொண்

[8]

தெய்வ மெய்ப்பரு

தெய்வ மெய்ப்பரு

கொண் பவர் - கொண்

தெய்வ மெய்ப்பரு

கொண் பவர் - கொண்

தெய்வ மெய்ப்பரு மொழிபெந் தரு தாயி மாக்கென்

தெய்வ மெய்ப்பரு

தெய்வ மெய்ப்பரு

கொண் பவர் - கொண்

தெய்வ மெய்ப்பரு

கொண் பவர் - கொண்

[9]

கறிஞ ிறை ஸப்ததஸ் மருமநி

வேள ம்னிச் கட

பாவினார்—அகம்

கச்சு தொழுதெழுந்

தேகினார்—தனிப்

பிடங்கொ விருகை கடங்கொண் மடரிசை படங்கொ ணடுகினை

[கடங்கொள்ளுபது ததில்

கேறினா ித ருங் மலி ளாவிபே

பிஷங்குலா ஹத்ததற

பாவினார்—ஒளி

தலங்கும் புது கபி

பாவினார்

[10]

காணும்ருப மடங்கனி லுமஹச்சன்

ஹமீ முஹம்மதைப்

பதித்தான்—அதில்

முமீன் முஹ்மீத் தினைத்

அதித்தான்—தன்னிற்

கலிக்கும் பஹ்மீ யொலிக்குந் தொயிராகக் கொலிக்கு

[மிதபமும்பலிக்குந் திருமுக்கம்

காட்டினான் தன்னிப் பாருமெவச் செவ்வித்

காணுவ் கமலத்தி

அதித்தான்—வேளி

தோணும் பதப் பொருள்

விதித்தான்

[11]

பத்தியாய்ச் சிந்து பாடித் துதித்திடும்

ஸபயல் முஹம்மது

ஷாஹுபால்—கிருபை

செய்ய முஹம் மத

ரீகை யால்—கிறை

பவ் க ளளர்பிரு தவ் கதலியிறை கபிசின் கடகொளி கொருக

[தருக்குரு

பாதமே கதி பாடுகே னென்றதற்

பட்சம்மைத் தாணும் நப்

பாணவன்—எனையி

ரட்சித் தருணகப்

பாணவன்

[12]

முற்றிற்ற

விஷயிவ்வா ஹிந்தந்த மானிந்தலிம்.

இஃது.

முலியித்தி னுண்டகை பேசித் படிய பதங்கள்.

அதுசீர்க்கழி கெடலாகிய விருத்தம்.

நகரமழ்ச் சிலங்கும் வட்ட நகரின்னிற் றொளிவாய் சிந்து
மகாபெய்து கமலப்பிட மருவியவ லிடுறாந்து
பிறையவ னதுயில் சிந்தை சிலங்கிடு முற்றையிதனை
வினாபதி யறிவா வென்றன் சினைவினிற் றுதிசெய வாமே.

—*—

பதம்-இராகம்-ஆனந்த ஸபாவி ரூபகதானம்.

பல்லவி.

வாரும் பதம் தாருமே-வாரும் பதம் தாருமே

அதுபல்லவி.

1 செருஞ் சிறப்பும் பெற்ற அதுமு ஹியித்தினே [வா]
காண்ககன்.

2 தென்னிய மாலலிற் சிறந்த சிம் மாகனரே [வா]
வினமொணுச் சிசுசென்பதி விரிவாரும் ஹியித்தினே

3 காடுதவி திவந்த கானக வேங்கையைக் [வா]
கூட்டிற்றி யித்தந்தைந்த குருவேமு ஹியித்தினே

4 உன்னத் துயிரே பேசன முற்றசர்க்கு னூரரே [வா]
புன்னிவட்டத் துன்னிலங்கும் புதுமைமு ஹியித்தினே

5 சினைவாழி பாக்கியே சித்திரையை போக்கியே [வா]
கனதல மாகவந்த கருணைமு ஹியித்தினே

6 முந்தா யுதிக்கு முன்னே சித்தா விருத்த ஜெம்மல் [வா]
குத்தலிப தாபெழுந்த குருவேமு ஹியித்தினே

7 பாடித் துதிக்கு மேழைப் பையல்மு ஹம்மதுஷாஹ் [வா]
கடிய பொருட்குதலும் குதுபேமு ஹியித்தினே

முற்றிந்து.

—*—

புகழ்-இராகம்-சமஸ்து-பூதி நாளம்.

பல்லவி.

பான் யானுமே கம்பினை கோபு-யாழாழியித்தினே
பான் யானுமே கம்பினை கோபு-யாழாழியித்தினே.

சரணங்கள்.

1. வாய்ப்பினெழுதிப் தேனாய் தக்களி
தீவகளி மாவா கோழாழியித்தினே. (பான்)
2. காற்பத்தி முல்கோண நடுவில்கின் முடியே
பார்க்கப் பகலொளி யாயுமு நியித்தினே. (பான்)
3. அறுகோண விட்டை யனைத்துமேற் சென்றருட்
கருவிட்டி யுள்ளொளிக் காட்டுமு நியித்தினே. (பான்)
4. திரைகடலேழுந் திரட்டி விளைபாறும்
மனாப்பொரு ளாவிய மண்ணாழா நியித்தினே. (பான்)
5. முன்னே வறுமையில் விசக் கொடியிலும்
தன்னிரைசது தரணமு நியித்தினே (பான்)
6. உம்பர் பாவிப் செம்பான் பருகாதிஸ்
இன்பமு றந்தவத் தேகதல்மு நியித்தினே. (பான்)
7. மலியத்து மேயமு றம்மது வாயு-ல்பால்
நலிவறத்துத் தந்திடு நாதர்மு நியித்தினே. (பான்)

முற்றிற்று.

—*—

சட்டனைக் கவித்துரை.

கலிப்பாற் கறந்து மாப்பாற் கண்க்கிக் கடைந்தெடுத்தம்
புலிப்பாற் பழக்கிப் புசிப்பால் வணங்கப் புயுழந்துகீதம்
கலிப்பால் மதத்தே யருட்பால் சகத்தை யளனிபுண்டு
கலிப்பாற்றி வைக்கும் ஒலிப்பால்முறியித்தின் சரணபுரூர்
[தேன்.

காண்க.

1 ஆத விகித சிந்தனையுடைய
அருணாசுரமேபாற் தாமதமின்னும
மேத முறையுடையோ மெனவந்த
மேதமி பெருகிய முத்தி முற்றியத்தின். (பா.த)

2 காணக யுத்தம்மெய் தங்கவந்த கோக்கியே
சாதி சூரிய கணகினைக் கேற்றியே
நிகழென் வாக்குமுக்கம் குணத போட்டியே
தெரிய வகையொது தீங்கன் முற்றியத்தின். (பா.த)

3 உத்திக் காணத திருதய காட்டியே
தொழுத் தான களிமாவைப் பூட்டியே
சுத்தித் தமெய்விட்டயற் சாத்தத முட்டியே
சாத்த தொழும்போது ஸைகு முற்றியத்தின். (பா.த)

4 பத்தொழுத் தான பத்தினி கேற்றியே
பாணதக வானமும் பாணதக் கடந்து நற்
கத்த மயக்கி முனைவின் முயவைய்
கோதித்துப் பார்க்கையில் தோன்று முற்றியத்தின். (பா.த)

5 எட்டெழுத் தான அகலெழுத் தாகிட்டின்
கொழுத் தானது தொழுத் தாகியே
மட்டி எடங்கா மதிவட்டத் துள்ளும்
மாட்சிமை தங்கிய காட்சி முற்றியத்தின் (பா.த)

6 கையிலெலி வான மெய்கு துறுபோலி
கமல மலாடித் தாளினை போற்றியே
கோமமுடன் முறை மதுகாணுதுதி
சித்தம் விளக்கிய சத்தன் முற்றியத்தின். (பா.த)

o முற்றியது.

மதம்-இராம-கல்யாணி-சூத்திரம்

பல்லவி.

மாதவ சாஸ்திரிய-முறையித்தின்

மாதவ சாஸ்திரிய.

சாஸ்திரிய.

1 காதல் பரிமலிக்கும் மேத நலிபொரோ
கடல்சுழந்தை நலிபொரோ பருமல்முறையித்தின்.
கடல்சுழந்தை நலிபொரோ பருமல்முறையித்தின்
புனிதமறையுள் காதல்பரிமலிபொரோ
புனிதமறையுள் முறையுள் முறையித்தின்.

[மாதவ]

2 கித்திபுலகலிபு முத்தி வறுமொழியாய்
கிரித்திபு வறுமொழியாய் கிரித்திபு
கிரித்திபு வறுமொழியாய் கிரித்திபு
கிரித்திபு வறுமொழியாய் கிரித்திபு
கிரித்திபு வறுமொழியாய் கிரித்திபு

[மாதவ]

3 இன்பத் தொழித் தாசு மொழியைப் புலகடந்து
இன்பத் தொழித் தாசு மொழியைப் புலகடந்து
இன்பத் தொழித் தாசு மொழியைப் புலகடந்து
இன்பத் தொழித் தாசு மொழியைப் புலகடந்து
இன்பத் தொழித் தாசு மொழியைப் புலகடந்து

[மாதவ]

4 குத்திக் கிளையுள் கோதிகர் தனிவட்டிற்
குத்திக் கிளையுள் கோதிகர் தனிவட்டிற்
குத்திக் கிளையுள் கோதிகர் தனிவட்டிற்
குத்திக் கிளையுள் கோதிகர் தனிவட்டிற்
குத்திக் கிளையுள் கோதிகர் தனிவட்டிற்

[மாதவ]

5 வாசிப் பரிபி நேம் முறத் தொழித் துள் மாதம்
வாசிப் பரிபி நேம் முறத் தொழித் துள் மாதம்
வாசிப் பரிபி நேம் முறத் தொழித் துள் மாதம்
வாசிப் பரிபி நேம் முறத் தொழித் துள் மாதம்
வாசிப் பரிபி நேம் முறத் தொழித் துள் மாதம்

[மாதவ]

முற்றிற்று.

—சுருதி—

மெய்முத்தான விவரித ரத்தினச் சித்தா
முத்தபித்தினுவட ஐதபேசிற் பாடிய சித்தா

—*—*—

வண்ணத்தினையாவ—பெரும் பெருமை

தன்வ பெரிசுவன் தன்னிலே—மெய்
படை முத்தாய்மை தன்னிலே—கை
தருவதை மெய்க்கு எண்ணினியே—முத்தி
—மெய் தாயிதயம் தன் பெருமை பழமையகல்
சூழிக்கு முத்திதன் சினியே—கை
மெய்க்கு மெய்க்கு மெய்க்கு

[1]

கொல்லிற் புத்திதன் கொல்—புத்தி—தன்
மின்னி விவரித பெருமையிற்—கை
கெயிற் புத்திதன்—புத்தி—தன்
கடத்தியை கடத்தியைத் தன்மையிற்—கை
கொல் முத்தியித்தின்—புத்தி—தன்
கொல் மெய்க்கு மெய்க்கு—கை

[2]

சித்தப்பெயர் புத்திதன்—புத்தி—தன்
புத்தியில் எவ் தன்—கை
கெயிற் பெருமையிற்—கை
சித்தியிற் கைகொடுதி கைகொடுதி தன்மையிற்
கெயிற் முத்தியித்தின்—புத்தி—தன்
கெயிற் மெய்க்கு மெய்க்கு—கை

[3]

புத்திதன்—புத்தி—தன்
கெயிற் மெய்க்கு மெய்க்கு—கை
கெயிற் மெய்க்கு மெய்க்கு—கை
புத்தியில் எவ் தன்—கை
கெயிற் பெருமையிற்—கை
சித்தியிற் கைகொடுதி கைகொடுதி தன்மையிற்
கெயிற் முத்தியித்தின்—புத்தி—தன்
கெயிற் மெய்க்கு மெய்க்கு—கை

[4]

காத்திருந்தென்போதும் போற்றினேன்—கய்நு
 லுக்கதுஷர் மகிழ்ச்சி தேற்றினேன்—என்றன்
 கன்பின்புறம்பி காத்தினேன்—ஆதி
 கருமாவை ஆதனென்ப இருவாய்ப்பி தருவாய்தான்
 காதிர் முழிபித்தில் சித்தமே—பெண்ணை
 போற்றதும் ஸுக்கன் . முத்தமே.

[10]

முற்றிற்று.

—*—*—

பின்பின்னா லிற்றது யாவிரதமே.

நாகர் ஷாஹுல்ஹீ தாண்டகைபெரிந் பாடிய பதம்.

காப்பு கிருத்தம்.

சந்தன காத்தின் பிற தமைத்தெழு முத்தகப் போலே
 அத்தயால் கடலி லுறு மரிபுலா மீழ்வுருளினே
 கித்ததாய் கிளந்த சோதி விட்கனி லொளிசுந்திபக்
 சந்ததாய் கிளந்து மீளுள் சாறுகை ஆதிசெய் வாயே.

பதம்-இசாகம்-ஹிந்துஸ்தானி-வக்தானம்.

பல்லவி.

காப்ப புஷ் பெருஞ்-மாமதியே
 துங்கப் புஷ் பெருஞ்-மாமதியே
 துங்கப் புஷ் பெருஞ்.

காண்கள்.

- 1 அங்கப் பிரகங்கம் அருள் கிளந்த தெய்துப்
 போங்கு மீளுஞ்-மாமதியே
 போங்கு மீளுஞ்-மாமதியே.

[அங்க]

- 2 ஆரணலா அமலந் கலா
 ஆரண மீரு னெனியே-மாமதியே
 ஆரண மீரு னெனியே-மாமதியே.

[அங்க]

5 புதுமை மாமட்டுப் பேரின்பக் கடலே
புதுமை மீதுஞ்ஞெனியே-மாமடுகியே
புதுமை மீதுஞ்ஞெனியே-மாமடுகியே. [தமக]

4 அறிக்கைதக் கோரியி வானந்தப் பழனித்
தொடுக்கு மீதுஞ்ஞெனியே-மாமடுகியே
தொடுக்கு மீதுஞ்ஞெனியே-மாமடுகியே. [தமக]

5 தொரை கடனல் செய்ய வானங் பதியில் மெல்
பேரக் மீதுஞ்ஞெனியே-மாமடுகியே
பேரக் மீதுஞ்ஞெனியே-மாமடுகியே. [தமக]

6 சீருட னிகவெனியைச் செய்ய மூதரம்மன லாடும்
சீரு மீதுஞ்ஞெனியே-மாமடுகியே
சீரு மீதுஞ்ஞெனியே-மாமடுகியே. [தமக]

முத்திரை.

—சுருகு—

வழங்குள் ளுமீதாண்டகை பேரிந் பாடிய
தொண்டிச் சிந்து.

அழந்தெனும் தாத்தையினே முழங்கினே
முடிய ருண்டிசப் பொருளாகி
உவந்தெனும் உடனுக்குள்ளே—குறித்தொலி
பேரகையுத்தவ்வம் பாசையுடன்
பெருதகையெவ்வகையும்—சங்குரு
செய்தித முழங்குதூ ருள்மரபில்
அகமகிழ் குருவான—முழந்தி
இண்டகை பேரொலி வாயுதித்துக் [1]

கவையோ டுதசெவைக்கும்—புகழ்துத்
ஊகெடங் கம்புகாரணங்கள் பெற்று
வெருவா மாடுகையுள்—கவையு
வேந்தரசன் குத்துகருள் தவத்தி
புகழ்துத் பிரகாரம்—காகில்
பட்டகைவந்தேதார்களுக் கிசையுடன்
புகழ்துத் சித்திபெற்று—மீதுஞ்ஞெ
முழங்குதூ ருள்மரபில் மணியென் [2]

மாயத்தின் கடைவந்தி - திரு
மயுளமணிக்குருவின் மனபுகடத்தி
நிலைமான் திநாவாச் - கிண்பாருள்
தெரிசித்தறுவருட்புக - ிரிசத்தையுள்
விநகம்ப குருபுகடிகள் - கம்பிகள்
விநிதவைவத்தருயினை மொருத்தியின்
கையிருள் மடவகடவொரு - மொத்தனைச்
காக்குமிருவொளி பதமற்தென்.

[3]

திருதபத் தென்கிண்கிண்த - தனித்தனின்
மொட்டப் தென்கிண்கிண்த - தட்டமொண்டு
கருத்தென்த புலவொருகிண்த - தன்கிண்த
கண்டதனின் மெண்டு மொண்டிபுகிச்
குருவறை மூல்கருவறை - மூலறவென்த
மொட்டையினே தனி கை மெருவறை
திருவென் கிண்கிண்கிண்த - மீருவொளி
தென்கிண்கிண்கிண்த பணிந்து மொண்டி.

[4]

குருவப் மீதிருவன் - மனுக்கிண்த
குருவவொண்டிண்கிண்த - துருவவத்திண்த
கைக்கிண்கிண்த மொண்டி - மீதிருவவன்
கையின்கிண்த கைக்கிண்த - மனுக்கிண்த
பலகைகை மனுக்கிண்த - கைக்கிண்த
பதித்தவகைகைகைகை - கைக்கிண்த
தென்கிண்த மெருவ - மீதிருவொளி
தானபுபென் கை மீதிருவென்.

[5]

தென்கிண்த கருவகுருவான் - திருவகை
கைக்கிண்த கைக்கிண்த - கைக்கிண்த
கைக்கிண்த கைக்கிண்த - கைக்கிண்த
கைக்கிண்த கைக்கிண்த - கைக்கிண்த
கைக்கிண்த கைக்கிண்த - கைக்கிண்த
கைக்கிண்த கைக்கிண்த - கைக்கிண்த
கைக்கிண்த கைக்கிண்த - கைக்கிண்த
கைக்கிண்த கைக்கிண்த - கைக்கிண்த

[6]

மாதவியைப் பதவியைப் போ - வென்றனை
மாதவியை நனைவதே நமுந் தட்டித்
நீதவையென்ற வந்துத் - திருமுருகத்
நீதவையென்றைக் காநாயாய்
பாடவாத நருங்குதுடன் - அனாதியை
பாடவாதத் தென்றனை சட்டித்தருள்
செய்தவருடைகொடுக்கும் - செய்கிறா
வாழ்வார் ஹயிதொயி சரண்புருத்தேன்.

[7]

நாலை கலியநிபான் - கலிகளி
நாலைநாழ கண்டவ பொருகியாயாய்
சேதமாய் விதமாய்த் - தெளிந்ததே
திருத்தியை மனமென பொருகியாயை
பேற்றியி மிகவாய்க் - கருத்தினித்
பேற்றியி புகழ்ந்துளத் தெற்றியெயித்
வேகமுறும்மதின் வபாடித்தே
விவரித்தே தீதருள் பெற்றியெயித்

ஆரிய வலமாய்க்கன் - ஆரிய
சனியிதி கலமணி மஞ்சரியாய்
பாரிளவாசாரும் - மன்வர்கள்
பவசுடவ சிரம பணித்திருருவாய்
விரிவி றுதவுகெப்ப - மனாககரி
வாழ்வாரி பசுந்திடுத் செயக்குருவாய்
விவரி காமலர்கள் - பதவரை
விவரிக்கும் வாழ்வார் ஹயிதொயியாய்.

[8]

தவத்திலுறவு நீட்டித் - துருபொழி
காழியை பென்றவரு கண்ணிற்சாட்டித்
கவந்தாய்த் தீவனையெயித் - அய்வன்
கலியாகின் மதுவென்றன் வாயிற்றுட்டி
கிவந்திதி தண்ணிற்றுட்டித் - கலந்தித்
கெந்தித் முறும்மது வாழ்வார் தண்ணிற்சாட்டித்
தவந்தித் திவியுட்டி - பாண்டித்
வாழ்வார் தவந்தித் தண்ணிற்சாட்டித் துன்பணித்தேன்.

முற்றித்து.

—சுந்தரம்—

செய்யும்படி நயித்தல் மானிற்றமம்.

நாயகம் ஊனா முன்னுத்தினுண்டலகபேரிந் படியுய

பதம்-இராகம்-கல்யாணி-சுரதாளம்.

யல்வயி.

சதுமெய்ஞ்ஞானைரிப சமலிலாகாம்- சது.

அ. உபவயி.

விது சே சே சே சிழிசே சே சே

பது பார் பார் பார் மதி பேர் வர் வர்

[சது]

கனவகன்.

நின்றுயித நிகிலே-சேருவருவருந் தாத்தியே

கந்தி சேரு நாயகம்-ஊனா முன்னுத்தினுண்ட

கால் தலை மேல் பறி மால்.

[சது]

உறம் துறவின் பட்டமாம்-ஹூயின் மணிமாடமாம்

நேகறுமியின் உபயோகம்-செய்யும் ஞானமபாபமாம்

செய் நகரக் கம் மிகறக் கும்.

[சது]

கல்யாணமஞ்ஞானே-சுருவனறஞ்ஞானே

கல்யாணஞ்ஞானமபாபமாம்-ஞானமபாபமாம்

ஞானமபாபமாம்-ஞானமபாபமாம்

[சது]

காமிசெய்யும் ஸாஹசத்தி-கதிவொளிக்கும் உபயத்தில்

மாடகிண்பசேர் ஸாஹசத்தி-மருவியாமும் தமஹசத்தி

மால் தலை மேல் மது பால்.

[சது]

மோனப்பாதம் போற்றியே-முறும்மதுறாவேறற்றியே

ஞானமபாபம் காற்றியே-பாதுதன்னைத்தேற்றியே

யான் மற கேள் பறித் வேன்.

[சது]

முற்றிற்று.

பதம்-நிராகம்-புபாஸம்-அடநாதம்.

பல்லவி.

சத்தியத் தவராஜார-முறையிடை

ஷாஸனவிலாசி காதலாசி ஸோகமுட நேதுதிசை

சத்தியத் தவராஜார.

காணக்கல்.

- 1 சத்தனாருட் களிமரக் கருவிட்ட னுள்ளனாமர், அ
வெற்றி பெருகுந் னாகவில் சித்தி னுதய மாவி
வேந்த ரானோராம்-குண-சாந்த மாநோராம்-உதய
விண்டவழ மண்டவழ மென்றதாய் மன்ற செறி. (சத்)
- 2 அவ்வந்தர மானிடத்தி ளான மெனையப் பெற்றோ
யிவ்வவகி வெவ்வுயிர்க்கு மின்பாக மாயுதித்த
எந்தக் குருவா-மலர்-உந்த மருவாம் புகழ்
இனவிலமும் பொன்னிலமும் மனைவொன் வுன்னிகாமுஞ்.
- 3 உறுததை யநித னுணர்ந்த வுலாங்க ளும்-அழும்
துக்க மாறலும்பில் வலிவானி நத்தான
தாய்ப வேதாச-மரு-நாயக மாதராம் மனத்
தன்ப சேகி பின்ப மாக்குக வெய்யோர மம்புலிதில். (சத்)
- 4 மூலப் பதிகடந்து முக்கதி லாகல் சென்று
கோவ மாதர். பதிந் கொன்றுவிட குறத்தாங்க
கொண்டாடி சிந்தேந்-நானக-கண்ணா. கண்டோர் சிக்கித்
ஹம்புடனே நப்பவாசி வெப்பெழுதுஞ்செய்யப் பால்.
- 5 குளிவனத் தடஞ்சூழும் குன்வி கட்டி நகர்வாமுல்
களிப்புது மாணத்த ம ஹம்பது ஷாஸன வெள்ளி
காயின னோராம்-செழ்ந்த மூயின னோராம் மகிழ்
சத்தனாரு ளெத்தினமுஞ் சித்தமதி ளத் தமஞ்ஞ. சத்தி

முற்றிற்று.

வெய்துநாள் விசிறித் திணைச் சிந்து.

29

இசை.

விடி புறமுயவர்களின் திருப்போ எஃகிய
காஜா ஜமா வெய்திடுப-சித்தியம்
பாடிய பதம்.

பதம்-திரைதம்-வள்ளெட்டு ருபகதம்.

பல்லவி.

கந்தக் கிதற் வாகை-எங்கள்
காஜா ஜமா வெய்திடுப-சித்தியம்
கந்தக் கிதற் வாகை

கரணங்கள்.

1. உத்திரின் அழியட்டத்தில் உதித் காஞ்சு சோதியே
கித்தில் ஹகுனசீபா கிருகையெய் து ஹகொனியே. [கந்த]
2. மக்காமன் மந்தத்தாலில் மருவு மணிக்கடரே
ஹக்காவனியாவக் கட்டிம காஜாஜமாய்வாஸியே சித்யம். [க]
3. ஆகாய ஆஞ்செய்கி ஹடியெம் ஹகுனேஜோ
வாகாநாய் மதில்லா முயலாஸிஜமா வெய்யேசித்யம் [கந்த]
4. பதன்மே மதன் கமரம் பகவமதியானேஜே
கந்தநும் பியே எங்கள் காஜாஜமாவெனியே சித்யம் [கந்த]
5. மருவனர் குகெனெட்டி வாலும் குறபா ஜேஜோ
கித்யென் முதையமதுஷாந்ந கிதையின் குகொண்டோஜே □

முத்திந்து.

பெய்து காணா அந்நா நவநாநா ஒவ்வொரு
அவர்களையெறிந் பளைய

அதெரிந்தழி கொடி வாகிய விருத்தா.

பெய்துள்ள விவரித ரத்தினர் பெய்துந்நினைபு மீதில்
யின்தொளி அருகின்ற மேல்நீர்நீர் நுழைவாய் பெய்துந்நினை
நெய்துள்ள விவரித ரத்தினர் மனவா ஒவ்வொரு
பெய்துள்ள மனத்தொளி நெய்துந்நினைபு மீதில் நுழைவாய்.

பதம்-இரகம்-பாவி-வக-நாநம்.

பல்லவி.

வந்தா தாவரு நுழை-பதம்
நந்தா தாவரு நுழை.

அறுபல்லவி.

பந்தாநு சுழிமலர் வித்தாடி சுயனத்தி
ருத்தாநுந்நினைபு மீதில் நுழைவாய் பெய்துந்நினை.

[வந்தா]

சாணவந்தி.

வந்தா வந்தாநுந்நினைபு மீதில் வந்தா வந்தாநுந்நினைபு
சந்தாநுந்நினைபு மீதில் வந்தாநுந்நினைபு மீதில் வந்தாநுந்நினைபு
நெய்துந்நினைபு மீதில் நுழைவாய் பெய்துந்நினைபு மீதில்
வந்தாநுந்நினைபு மீதில் வந்தாநுந்நினைபு மீதில்.

[வந்தா]

புது புதுமனவாய் ஒவ்வொரு புதுமனவாய்
புதுமனவாய் பெய்துந்நினைபு மீதில் புதுமனவாய் பெய்துந்நினைபு
நெய்துந்நினைபு மீதில் நுழைவாய் பெய்துந்நினைபு மீதில்
புதுமனவாய் பெய்துந்நினைபு மீதில் புதுமனவாய் பெய்துந்நினைபு.

[வந்தா]

செய்துந்நினைபு மீதில் நுழைவாய் பெய்துந்நினைபு மீதில்
செய்துந்நினைபு மீதில் நுழைவாய் பெய்துந்நினைபு மீதில்
செய்துந்நினைபு மீதில் நுழைவாய் பெய்துந்நினைபு மீதில்
செய்துந்நினைபு மீதில் நுழைவாய் பெய்துந்நினைபு மீதில்.

[வந்தா]

வெநர் விரிசுடல்பேதா என் பேதா விரிசுடல்பேதா
விவரையிழிவா தகவல்துள் விற்றிருக்கும் வகைக் குறையா
தாதா மறுவெறிவின நீதா ஹா வல் திறந்த
சீதாபீர் அஹமது ஷாஹெலியாவி யென்பிரே. [வந்தா]

பாபும் பதமும் வதும் கதையாபும் பதமும் வதும்
பகிழ்மனையிடு விது வாய்ப் புதுமையுமறன கொண்டமே
துதித் துதிவின்மகர் வதும் பதமும் துதித்
பாபும் பதமும் வதும் கதையாபும் பதமும் வதும். [வந்தா]

முத்தி.

—*—

அதலிசுக்கிரிசுதயாசிரிய விருத்தம்.

என்முதல் உதிரோக்தேயுன்றி வெழுநினைம் போல்கிடு
பன்பகப் பரிவையுந் துழம் பசொனா விருளைபோடும்
வினமுடா கோதிலு வாமுழம் விசுதர் அருபென் பிரைக்
கண்ணாற் ற் கண்டெதிக் கெண்ண வன்பது வெளிச்சுத்தானே.

பதம்-இராகம்-ஆனந்த வரகி-சுரதாசனம்.

பல்லவி.

எகப் பாபென்றி ஞானமாம் அநிலாசனம்
எங்கள் துருவொய் மோனமாம்.

அதபல்லவி.

1 எகப் பாபென்றி யென்றுத் துருவொளியாய்த்
தேகம்திசை நின்றயும் போகலில் யானதிரு. [சு]

2 ஆதியவந்தா விருத்தே—ஆசைபருதி
அன்னல் முறையுதயப் பிசுத்தே
கோதிமெய்த வடா பொழுத்த கனியவென்ற
கருதி மறைபாசப் பிசுத்தே
கீதிகே ஸ்வகமெனும் கோதமால் தமாலுமாத்
காதிபேத மறிநுதருந் சிவகுரு வனக்கமான். [சு]

3 அன்புலாழை நெறுபு மீழா.ன் து அஞ்சிறந்த
 ஐனெ ஐகல்னுமணிபாம்
 வனிமா சுதிவிநாடுத - சுடனஞ் செய்யுங்
 காரணத் தமல மணிபாம் .
 ஒன்பெணர் தொகிழுந்தகி போலகக கொழும் பொருளாம்
 வலிபவ லுஅலவுகோச்சி வாழியிலி முனைக்காணாம் [ஏக]

4 சித்தமதி ஐந்தமணிபாம்—செத்தில் மேவிச்
 செஞ்சுடராய் தின்றமணிபாம்
 பத்தர்களுக் கொற்றமணிபாம் பாபராய்ப்
 பகலொளிவ தானமணிபாம்
 அத்தகில் முதத்திறும் ஆரணமறை முடிவாம்
 வெற்றியுள்ள பத்தியிமான் வட்டமதியான திரு. [ஏக]

5 அல்லுபசவற்ற மணிபாம் அருள் பெருகி
 மத்தரத்தி லாடுமணிபாம்
 சொல்லெனாச் சொருபமணிபாம் புவிவின்யிசை
 கோதியாய்த் துலகு மணிபாம்
 வல்லிரு ளகற்றுமணி வாடுவடி வானமணி
 பென்னை னிரமயிரு ளில்லிலே தின்றடுவ ரு [ஏக]

6 அந்த முடிவற்ற மணிபாம் அண்டிண்டமும்
 அனுகியெ பொட்டாத மணிபாம்
 வக்தவழி யக்தா கோக்க - னு-ஐலது செய்யும்
 வல்லவன் னு தானமணிபாம்
 சுத்தமுமே புசமுத் தரசன் முறையுது ஐயுநின்
 சித்தமதி ஐத்த மணி சென்பொன் னுலகேகி வாழும்.

முற்றித்த.

மெய்யின் துணிதற்மய னிர்தறம்.

இஃன்

நாறாநாமல் ஞானநுடையிலவா அவர்கள் செல்வப்புதல்வாய்
ஆந்நியின் சிந்திதாசனாகருக்கும் ஞானம் ஆய்வினாநாசாதிபு
அவர்கள் பேரிற் பாடுபயதம்.

பதம்-இராகம். கமான், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அந்தார்திகழ் கந்தார் இம் அன்பே பக
லரிசேரிநுதான் மறகே நெருபே நலுமா முதிவ்சொரிந்
தா,கந்தர்திகழ் கந்தார்ஜம் அன்பே.

அதபல்லவி.

1 விந்த முனைவிரி கந்தம்போ லெவ்ருமென்
விழியானது சுழிநாவிமெய் பொளியிசெய தெளிவேதரும்

சரணங்கள்,

2 உற்றசரசத் துறவுற வாடிய லீலா-என்றன்
ஒமெனுவ் கோட்டைக்குள்ந் தாமசான செங்கோலா
அத்தமெனும்பரி சுத்தநிலைபுரிந்
தஞ்சஞ்சொடு கொஞ்சஞ்சா மிஞ்சஞ்சுடர் தஞ்சஞ்செறிந் (கந்த)

3 அன்புமலரவிழ்ந் தாவிக்கிமண மீறிச்-சுந்தி
ஆவெவ்நெழுங்கங்கை ஹுவெனப் பாய்தகந்தேறி
சலிபா தொலிக்குவ கலிமா முஹம்மது
சரணத்தியல் பாணத்தொளி வருணத்தொடு கிரணத்துதும் (அ)

4 கணகமன் காவென மெல்லியில் தில்மலர் குட்டிச்சொந்தக்
கன்னியிர் கலசத் துன்னிய பாவெனக்கூட்டி
மனவாகி பேறு மலுஹிந் சேரும் வின்
பதியங்கள் வதிகங்கித கதிபொங்கிய துதிதங்கிமெ.

(அ)

34 • வெய்துஞான் விகித எந்தினர் சிந்து.

1 வட்டமெனும் பாவித்தித் திறந்தாலும் நானாதபயந்த
வாரிவனென்ற பகாவதிந் கொக்கிய பானை
இட்டமுட வென்ற எரியாளித் தேசத்தாகல்
வின்புய்யபர் கம்பப்பரி கம்புப்பயல் தம்பந்திறல் (தந்த)

2 பஞ்சாங்கத்தொளி சூழ்ஞண்டு வெட்டியில் காரமும் எங்கள்
பாப்படியா வெளி யின்றறும் அவினய நானும்
அஞ்சாமற் போந்து முடிமமது காரந்தவம்
அன்றிக்குமே மன்றென்றொளி சென்றென்றமு துண்டென்றி
[வேன் (அ)]

முற்றிற்று.

— * —

விருத்தம்.

மருமேவுக்கமலமல ரினங்கள் சூழும்
மணவன்றபா மாஸியெனுமெடயிநிற்
நிருமேவு மறுஹ நெனுக்கணலாநித்
நிரண்டொளிநா லாசனமாங் குணையினுள்ளே
குருமேவு மொலிநடனங் குன்னென்றோரை
கூறுவின்ற பாணையை மெய்ப்பேத்திப் பூசிக்
கருமேவுக் கலிமாயி னுமத்தேனைக்
கண்ணென்டு குருவருளில் கதிபென்றேனே.

பதம்-இராகம். இக்கெளடிக் காமெட்டு துதிதானம்.

பல்லவி.

கண்ணிபிடித்தேன் கமலக்குருபதங் காசனமாந

அதுபல்லவி.

1 பண்டு சிறந்திடுமெண்டல நாற்றாதப்
பற்றித்தவமுத்தித்தின எத்தித்திடஞ் சித்தித்திடக் (கண்டு)

சுரணம்.

- 1 மனித உடம்பில் மனமின்றித் தனதே ஒருவிய பருவியே
பிணித்தவனாகத் தொழத் தொழிப்பிடம்
வழக்காமிதற்கொரி யாகக்கடர் காத்தகொழி. (கண்டு)
- 2 ஆயினத மத்தனம் தாங்கியன் நத்கடு மயிற் மெய்க்கிதன்
கேள்வென் துறாதரு மாயின் திருமாயன்
செய்யப்பா முடிப்பொரு ளொப்பப்படுத்தெய் பெப்போதன். (க)
- 3 பன்றி ஒருகாமலர்ச் சூழ்கே பருவிகளாற் மயிற் பனிரொம்பே
மெய்க்கு குறித்தொளி துள்ளி யின் பாயின்
மேம்பா மாய்க்கென யானை மதுமாமலதக் (கண்டு)
- 4 மேலடி விட்குணன்னுள் உதானியே மெய்ய காத்தி
வாங்க மீதிர ஞ்ஞகாவிய
மாதககர கேசக்குரு யாகக்கு பூசக்கதி. (கண்டு)
- 5 காட்சிக் கழகன கன்கள் மருதியின் காட்ப்பார்க்கவே
சூட்சும மூலககடம்மிக் குண்ணிய
சூடப் பருகுத்ததி கூடப் பகமொடந்ததை. (கண்டு)
- 7 கத்தன் திகழொளி வெற்றுக் தருவொளி கமலம் பேரத்தியே
முத்து முறையுத வானைதனைப்பாரு
மோகப்பத காட்சிப்பொருள் சூட்சந்திலே மூச்சப்பதி (கண்டு)

முடிந்தது.

சுருதி.

மெய்ஞ்ஞான சகரவிளக்கச் சித்து.

விருத்தம்.

ஆதன் மூன்றுகட்டி வணங்கிப் திறங்கி கட்டி
விதுடன் காத்தே பொன்றி வெளிதளிற் நக்கி கீண்டு
கூடுக குருவின் பாதக் குறிப்படன் கண்டு காய்க்து
தேறியே மகிழ்கது சித்தைக் செப்புனெனுப்பு மீசே.

விருத்தம்.

குடிலியன் தந்தையின் தந்தை மொகெ
 மொகெய் முகெயன் தந்தை மொகெ
 மொகெய் தந்தை மொகெய் தந்தை
 மொகெய் தந்தை மொகெய் தந்தை
 மொகெய் தந்தை மொகெய் தந்தை
 மொகெய் தந்தை மொகெய் தந்தை
 மொகெய் தந்தை மொகெய் தந்தை
 மொகெய் தந்தை மொகெய் தந்தை

—*—

மேய்ஞ்ஞாநிவித பத்தினிச் சித்து

தென்னிய நயிழ்க்குதல் சிவன் என்ற மெட்டு.

பல்லவி

தன்னின் தனத்த தனத்தின-தனை
 தனத்த தனத்த தனத்தின-தனை
 தன்னின் தனத்த தனத்தின-தனை
 தனத்த தனத்த தனத்தின-தனை

சுருதிமொழி

- 1 முன்னவன் முன்னவன் தனத்தின-தனை
 முன்னவன் முன்னவன் தனத்தின-தனை
 முன்னவன் முன்னவன் தனத்தின-தனை
 முன்னவன் முன்னவன் தனத்தின-தனை

(தன்)

- 2 அவிதனத்தனத்தனத்தின-தனை
 அவிதனத்தனத்தனத்தின-தனை
 அவிதனத்தனத்தனத்தின-தனை
 அவிதனத்தனத்தனத்தின-தனை

(தன்)

3. ஸ்ரீமதி சகலத்திற் றெனியாமி-அகநந்
சார்த்தஜீகநநந நகசபாம்-திம்
செய்த நலபிசகத்தகிச வலிந்த ஸம்பெனனே
செய்யுப பெருகு-ளளப்பும். (தன்)
4. மயிர்-நிதெனுகடல் வலையம்-அகிச
மருவ மறையுத்தது முனையம் இர்த
அகமகி ஸர்துத்தும் மறையமுதி ஸாத்நத.
மன்னும்கமான் கொள்ளும். (தன்)
5. இப்படி பனையநலிதி மறித்தே-பிதிச
திபயிப மொயிசெய்த தெயித்தே-புவி
முப்படி உடத்தப்பாளே அப்படி உப்படிச்செந்து
மெய்சி வருகு சேய்சி. (தன்)
6. கானகத்தனில் சிற்ற வேகனகந்-துடி
சகலவேன் நலநியகாககை-யகை
மோனக் கொடிமாத்திற் காலிப்பிடி-ந்நககட்டி
மொழிவாய்-யகல்-தெனியாய் (தன்)
7. கிணைந்த மணியது விழியாம்-நடு
வானத்தக் கூத்தாநுனது ஒளியாம் கொல்லும்
ஐளில்லா அறதி-தம்-கை மெய்விழியிற் கோத்து சித்தம்
அதி-யாய்-சார்-தொடுப்பாய். (தன்)
8. மீயிச முறும்புதிப்பா வாகித்-திரி
முறும்புத் தானிதப்பயாசி-பிந்தி
பூதிதகைச்செட்டாக ஹாய்கைப் பார்த்தருளைப்
பூசம்-நதை-கிசம். (தன்)
9. வள்ளம் புலியுமொன்னுயக்கடி-மெய்
வள்ளுக்கதிர்ப்புதிபுஞ் சேயு யேகக்
கொலைகினைப் படுத்தி மீயிற் புதைத்ததுவந்த
குளமே-கிசம்-மனமே. (தன்)

40 . மொழிநூலு ஸ விவரித ஈதகூச சிந்து

10 உத்திர் கழிவளி ஸித்தித்-தன்று
மொழிக்குற நொளி ஈதகூசத் துதித்துப் புகழ்
தாதி புகழாமதக் கூதித் திழைநுதி யதிர்
அவையத் தொழுந் கவனம் [தன்]

11 தொன்னுற்றுத் துதித்துமதாத் கல்குறு மனத்
துதிவெறுத் தன்வக்து துதித்து முவத்
கன்னிமதுத் கல்கத் துதினி பெய்துத் தன்னிற்
கண்டே ஸுறு துதித்தே. [தன்]

12 அதுபந்து ஈதகு துதிர் யாதுத் திந்து
தடக்து ஈதகுத் துதிர் கல்கத்
கொருபந்தத் துதித்துத் துதித்துத் திதிக்கொளி
துதித்துத் துதிர் தன்வக்து. [தன்]

13 ஈதகு திந்து திந்துத் துதிர் துதிர்
கல்கத் துதிர் துதிர் துதிர் துதிர் துதிர்
கல்கத் துதிர் துதிர் துதிர் துதிர் துதிர்
கல்கத் துதிர் துதிர் துதிர் துதிர் துதிர் [தன்]

14 இப்பத்தே ஈதகுத் துதிர் துதிர்
கல்கத் துதிர் துதிர் துதிர் துதிர்
கல்கத் துதிர் துதிர் துதிர் துதிர் துதிர்
கல்கத் துதிர் துதிர் துதிர் துதிர் துதிர் [தன்]

15 திருபத் தொன்படுததுத் துதிர் துதிர்
திதிக்கத்திற் துதிர் துதிர் துதிர்
தாதித்துத் துதிர் துதிர் துதிர்
துதிர் துதிர்—தெய்து [தன்]

16 திருபத்தி துதிர் துதிர் துதிர் துதிர்
திதிக்கத்திற் துதிர் துதிர் துதிர்
துதிர் துதிர் துதிர் துதிர் துதிர்
துதிர் துதிர்—தெய்து [தன்]

17. சீரோம்ப தாவின்கு மெழுநிலை-மீழும்
வகை வகுக்கதவிப் பழத்தின்மேல்
வாரின்பல் வளர்தகை வாயவிரம்பப் புதித்திட
வருமே—சதி—தருமே. [சன்]
18. பதினாட்கட்காதகை யாழ்த்தி-யதிற்
பாயவகைவகைய யாழ்த்தி-கிறை
மதியி னிராமயத்தைத் துதித்தல் கனலினழு
மதிழவாய்—தனலின்பு—புழுவாய். [சன்]
19. ஆலிரண்டைப் பத்தகிலே முட்டி-யகை
தாய வாய்வுக்காலை நீட்டி-ரசு
முதுவிலை பரிசுத்தினம் வந்ததல் கிருபத்தி
துட்டிம்—துவணம்—காட்டிம். [சன்]
20. அங்கு முன்று மெட்டான அகரம்-அதை
யறிவிக்கு வன்மறை யுதரம்-இதைக்
கொஞ்சிக் குணங்கொடுக்கும் வகுநிலைப் வாய்ப்பித்த
கோலு அருக-முனை. [சன்]
21. முன்மென்ற வலியாகிள் முடிவை-நினை
மேடையவகைத்த வகுநிலை-குழல்
வகை கொஞ்சுமயக் கோலாதனை வெற்ற
வருந்தே—மனம்—பொருந்தே. [சன்]
22. காவெழுத்துத் தாவெழுத்திற் புருந்தே-கினை
காவாததி முக்கோலமதாய் வருந்தே-யிரு
வாவெழுத்தி னுடுபுத்த காவெழுத்தை மேலெழுப்பி
வகை-முன் மன—ருகிலும். [சன்]
23. அகரகை பதினென்னு பிரமும் தன்ன
கட்கிலி வைத்திருந்த பாயிரமும்—கரு
பென்றென்று கினைந்தனவை கன்றென்று வெளிப்படுத்த
யிதையாய்-சது-மகதயாய். [சன்]

24 ஆனிரிதத்து மெய்க்கு எடல்வாசி-வனத்
தடர்ந்துற தூக்கிவி ழிசி-மெய்கை
பூனிரி பயிர்நினைத்துப் பேணி வளர்த்தெடுத்தா
துருவம்-மணிக் குருவம். [தன்]

25 மானபயென்ற பாசலையி றீக்கும் துப்ப
மாத்த மயிர்வண்ணம் பூக்கும்-அந்தத்
தாயை வளக்கருத யீயும்படி பருளித்
ருக்கும்-வகை-தாக்கும். [தன்]

26 வலக்குறைய நென்ற மங்கை-அவ
ளிக்கித்தரு மெய்துயருறு சம்பை-பித்து
வாலைமகி முகம்போற் கோலமது துலங்கி
வருவான் மது தருவான். [தன்]

27 மதனையப் புரித்தானந்தம் பாடிச்-கமழ்
மருமலாவல்களைச் சூடி-பெருகு
சகிதோளி யசுவிய சதுமனா முடிவதைச்
கவிதரும் அருள்-செய்க்கும். [தன்]

28 நூலு பாலை விட்டித் தாண்டி-பெற்று
யின்வி வினைசெய்து கின்ற துண்டி-யதில்
சாமென்ற மீமைந் கோத்துப் பாயிதுணர்ந்தினைத்த
சாசீம்-தரும்-பாசம். [தன்]

29 சித்திரப் பூக்காவனத்தின் கோரி-யதிற்
சிறந்தாளுவின்ற சீர்-ஆதி
முத்தினாய் படப்பளம் போடு எத்திவினை பாடினதை
முழக்கும்-கிணம்-புழக்கும். [தன்]

30 ஆதிபொளி பாய்வி வினம்-அரு
ளானந்த மனையது பேசும்-அந்தச்
சேதினை வானதுவள நீதமுட னெயிமன்
தாநீய-சிறை-யதினே. [தன்]

அண்டச் சன் பணிக் கினைஞ்ஞான வேண்டியென்று
மதிக்க மொழியை தேசிகத்-தின
வண்டிப் பணிக் கினைஞ்ஞான வேண்டியென்று
முடிவம்-அதி-நாக்கும். [சன்]

அண்ட பரிசுண்டமு முடிவம்-அதன்
கப்பலே சின்ன மலிக் குடிவம்-அதன்
கினைஞ்ஞான வேண்டியென்று முடிவம்-அதி-நாக்கும்
வேண்டியென்று. [சன்]

கஞ்சலா மலிக் குடிவம் வாய்நிலை தவக்
காரண மெய்க்கடவுளை நாடும்-அதி
தஞ்சலென்றே காரணம் மிதிக்கினை வாழ்வோடு
தவமே சோதி-மயமே. [சன்]

சத்தினையும் போற்றும் சூரனாகத் தன்னில்
கருவா மாடுகின்ற போதம்-பா
முத்தமகி துற்றிஞ்ஞான சத்தினர் முத்தொய்க்கை
முத்தொய்க்கை-காடும். [சன்]

சத்தினர் கனலெழுக்கி வாழும் அதன்
கினைவ் கடலெழுத்து பாடுவ்-கினை
சத்தினர் துற்றிஞ்ஞான மெய்க்கினை முத்தொய்க்கை
சேரும் புக்கினை. [சன்]

புதுவா மலிக் குடிவம் வேண்டியென்று
பாடுவ் பாடுவ் விட்டெய்க்கை
மதுவாய்ப் பொழிந்தாச பொதுவாய்ப் புனைக்கெய்யோடு
மணக்கும்-பிரோ டிணக்கும். [சன்]

கினைவா துருச்சுணம்-அதி-நாடும்
கினைவா விட்டெய்க்கை-அதி-நாடும்
கினைவா கனலித் துருச்சுணம்
கினைவா-பாடுவ்-புக்கினை. [சன்]

44 மெய்த்ஞான விகித ரத்தினச் சித்தா

38 கிவந்த நிலைநைப் பிடித்தே-பென்றும்
கேசித்த யாவிராக் குடித்தே யேதஞ்
சொல்லு மொழித்தட்டமில் சிலனுநினைவ பெண்
குட்டிம்-மதி யுட்டிம். [சன்]

39 காஞ்சு புத்தி முக்கோணத்தின் விதி யிழி
நடுவினிலாடி சிறகுஞ்சோதி யது
தூன்வட்ட விடுபுக்கி வான்மீனொழி வரும்
வேமம்-கடை-வேமம். [சன்]

40 அஞ்சவன்ன மஞ்சக்குடில் கவம்-கேசகி
யலிர்த்த மதுகதிகளி மேலும் இவை
கொஞ்சிடுங் குன்னென்ற சொல்லித் தஞ்சமென்றே பெய்
கரும்-கிதம் பாடும். [பொழுதுந்
[சன்]

41 புத்தி னுறைந்திருந்த காகம்-ஆதி
புருந்தா சிபற்றிய காகம்-ஆதி
வித்திலுற்ற முத்தகர மத்தொழுகி திகழ்சொக்கை
விசிக்கும் அனு சரிக்கும். [சன்]

42 எயினென்றியும் பாவந்தள்ளித்--தன்னு
வினைசைந்தம்புல னென்றான கொள்ளி--பெங்குஞ்
சுமன்மய சிறைதருஞ் சிவனடிபைக் கருதிச்
சார்வாய் மதி நூர்வாய். [சன்]

43 இவர்க ளைமந்திருக்கு மிடத்தில்--ஒரு
ஆலவட்டமாய்ச் சமைந்த மடத்தில்--தன
முப்புகின்ற வேகபோகவ்னையுறச் சொத்தெப்பொழுது
மோங்கும் திருள் கீங்கும். [சன்]

44 கயல்விழி வதளக்காற் றாடி--வட்டி
கம்மல் பூவறையிற் சென்றாடி--அதி
கயத்தைக் கொலிக்குஞானோ தயத்தெத் தெரிவித்தருள்
சொரியும் செலம் புரியும். [சன்]

மேய்ப்புஞான வித்தித எத்தினத் சித்து

45

45 கனத்தொகைக் கொழந்தை வித்தி - மந்தி.
கனக வணியம்புண்ட வாகி கீண்ட
புனத்தொகை வித்திதென்ற மனத்தொகை வாசகத்தைய
புரியும் மதி விரியும்.

[சன்]

46 பந்தின் மனநிழிக் கம்பகோடி - பொதி
பறக்கும் கனகிற் சதவகடி - பொயி
யந்திரக் திவழ்மதிநிற் கந்தரவகனத்துநிரல்
டாடும காம பாடும்.

[சன்]

47 அத்தவித முத்திதரும் காதல் - எனது
ளாகரியர் துதுபொலி நீதல் - தங்க
ஞத்தியொகைச் சித்ததனைய் பத்திபுட னத்துவென்ற
புன்மை-வெரு-பண்ணை.

[சன்]

48 செல்வக் கிறப்பினைது வண-சின்னதக்
கெட்புமுதலும்மது வுடும்மோன முகநா
தல்லும்பக லுமொன்று விவனினைகொது திறக்கும்
அருமனம்-மறைப்-பொருளாம்.

[சன்]

முத்திற்ற.

மேய்ப்புஞான கவிமாவடிச் சித்து

வெண்பா.

ஆனமொலானினைந்த பாணுற்றற்றமொனானிசில்
செழுநுண்னயிதமுளியிதுதிக் தோலயிலும்
மெய்க்கவிமாவடிச்சித்த மேயியொன்றதில்லைந்தே
வய்யுந்தவந்தன்னக்கண்டோது.

வோதும்பொருளறிந்தே புன்மைபைக்கண்டோடி
காதுக்குமுயொழிவிற் தர்ந்தானுப் வறுமற்ற
இல்லல்லாது கவி விவங்கும்கிரிஞ்சு
கவ்வல்லாது வென்றே காந்த.

திருவருபுதலாயுதக்கலா—என்ற மீட்டி.

- 1 அருவிவி லுதித்தெழுந் தத்தமது முலாங்கதவால்
ஆவமென்துந் தானிலவந்த ஆண்டவா—பா
கோவாதி லுடவலந்து பூண்டவா—திரு
உருவிதுலாந் தவம்பெருவி பனாதின
மேலாக பொலிபல பாசை புதழ்தரும்
உத்தமப மாணபுகழ் விண்டவர்—உணர்
சித்த மதியுந் துணர்ந்து சிந்த வா.
- 2 முப்புள்ளிப்பத தான்வளைந்து மீமதாந முள்ளிதுத்தி
முர்சுடொன் தன்வமதில் வாழ்த்தினான்—அவ்வன்
அச்சுடொன் மேலெழுந்து போற்றினான்—இதன்
முளியின் சுடொளிக் கணியின் படாதில்
முழங்கு மோலிடம் விளக்கி பெழுங்கடிக்
முள்ளியிற் கண்டி மெழும்மேற்றினான்—என் தன்
தன்னிவிடபக் கொண்பென்தப் பாற்றினான்.
- 3 அகலிமென்ற ஆதிக்க லுலாமின்ற மகிஷாசுரோ
பகமததருளு மாதிநற்றமாணவன்—பாவுஞ்
சகமதததிக ஸுடுபந்துதன் கோணவன்—தரும்
அமயிலதிதவக் கமலாநரதிக
முன் மதுரி சங்கமழகிப
அம்புபுத்தின் வாசமது வானவன்—கழிப்
பம்பாத்தினுட் சிறந்த தானவன்.
- 4 சிவல்லாதி பாதுமின்கி மேல்லாதி யாருயின்கி
சிகரமாய்க் கண்டறித்து கூற்றேன்—புக
முச்சிதமாய் விண்டறித்து தேற்றினேன்—பித
வின்கி னடுவகிள யிலியி லுருகிய
மேலாகிப அமலாநகதில்
கேசயான வான்பயி மேற்றினேன்—ஒருக்கின்
வாசமது வுண்டிதகா மாற்றினேன்.

- 5 எட்டுமகன் வெவ்வேறெந்த பெய்கட்டி யவ்வந்ததில்கே
வேகயதி வாய்க்காணக் காட்டினான்—அதில்
யோவையின் வண்ணமனைக் காட்டினான்—தன்வி
வினையுயிரியுவிழி யனையுமவையொளி
யெத்தலாயிய எந்திமதிதனை
யில்லெழுவ கலியாலென்று காட்டினான்—தன்வந்
கொல்லென மனவுறுதி காட்டினான்.
- 6 சூதனியா நான்மறையு மேலதுகின்ற பாதையது
கொல்லெனக் காதுவழி காணுமே—அரு
வில்கேய யிருத்திமனம் பூணுமே—மிரு
கருகியதுதனைக் கருகி மனநிலி
துறுகி நனும்வழி பருகிபென வருவ
ருத்திரத்தையப் பார்க்க யதி வேணுமே—பார்க்கின்
நேத்திரத்தா டெல்லெழுவதுதோணுமே.
- 7 ஹக்காகல்கில் ஷா ஹாது செய்வேள் கல்லை ஹக்கில்
[ஷா ஹாது செய்வேள்
காலிலான மூய்கேனர்கள் பாருமே—தம்மின்
கேமிதமாய் கின்றகினை பாருமே—மூலக்
கனலிலொளிர் காப் புளவில தெளிதருவ
காபுதுனெடு வாயுறாபீமைக்
கண்டிருக்கும் காணத்திற் கேளுமே—அரு
கூண்டிருக்கும் பூணத்தைக் கூறுமே.
- 8 எவ்வஸ்திதுக் தான் கலந்து மேல்வஸ்தினார் தானெட்டாத
வேகமய மாய்கிதைந்த சோதியை—பிறை
யாகமற காதுவணு பூதியைத்—கினை
மிடறகற்றிய பட்டிசுற்றரு
கேந்த லெனும்புண சந்தமழைய
என் பிரானிதைந்த இல்மை போதியே—பென்னுந்
தம்பிரானும் கின்றபா னுதியே.

- 9 அஞ்சொருத்துத் தீநாமுதல் கோண்பைஞ்சுதத்திலேயிருத்தி
ஆகாயவத் தொழுதிழை பாத்ததை—மனம்
போதானாய் வணங்கும்பா காத்ததை—தின்
மன்னியவதி னுள்ளிற் புகட்டியே
கடவுட்தனிலேறிப் பிரிசமுடன் றெழு
தணிததல் மணிபுத்தாய் போததை—மனம்
துணிந்து னாதுவது செய்யும் ஆதத்தை.
- 10 குத்திராவத் தெத்தினது தேத்திரச் சுடொளியை
சுற்றிசின்ற குண்டலியின் வாகியே—தொடர்
தெற்றி விகல் கத்தமது புகியே—தன்னைத்
தொடருள் குருவருட் சுடவரச் செபித்துட
தோமைகற்றியே ஆயித் திறையவன்
தோழனென்ற கையனைத்துப் பேசினான்—இருட்
கோளணிபு லிசைவெட்டி யிசினான்.
- 11 முத்திலெனி தத்தியெழுத் தெத்தினமுத் தான்யிரித்து
முன்னையாய் சுத்தொளியு தோணுமாம்—ஆதி
தன்னொளியென் னுண்மனதில் காணுமாம்—அருள்
முதலிபெதனுக்குரு வரிசைவந்தரு
முலமணிக்கா துரினவங்கல்
மோட்சமென் றனைபுமனம் பூணுமாம்—சொர்க்கக்
காட்சிதரும் வேதயிது தாணுமாம்.
- 12 அன்புலாழ் நெயு மீழம் பொய்யுந்தலி னெய்குந்தெ
அனைத்திடு மறையதுழ றம்மதைத்—செற்றி
பினைத்திலென் னன்னுதருப தம்மதைத் கண்டே
அனியல் அளிமென வெளிக்குள் கமலத்தில
ஆற்றுவாகிய பாகுசுண்டொளி
ரங்கமதி வேசிறக்குள் கும்மதைத்—கட
பெருகு பொய்குய்த் தாவிருக்கும் தம்மதை.

- 13 உன்னடிமை யாகிலுமுன் நன்னடிமை பென்றனைபு
னுத்தபதி தன்னிலே வைத் தாளுவாய்—என்றன்
சித்தமதி லுற்றிருந்து வாழுவாய்—உய
ருச்சி பெல்கையில் மச்சில் மருவிய
வோசை யிருகலை வாசந் நிறத்தொளி
ருந்தியிற் றரித்த வொன்றில் வாழுவாய்—என்னுட்
சந்தித்துக் கண்பார்த் தருளவந்த் குழுவாய்.
- 14 ஆணுமில்லைப்பெண்ணு ரில்லையவியுமில்லைபென்றுசொன்ன
வந்தவங்கஞ் சொல்லுகிறேன் கேளேடி—பெண்ணே
முந்துமுதற் கோலமதிற் குழெடி—மேலே
யறையுந் திரிவகை பறையும் விதமலை
தாதிபந்தரம் பூதிபுவிநடு
வாணமுச்சு டரிதென்றே யானேடி—பிர
தானவுட்சு டரைக் கண்டு வாழெடி.
- 15 பேச்சிலு நிறைந்ததிக முச்சினே நிறைந்துவாழும்
பேரின்பத்தின் ஞாவக்கனல் பூக்குமாம்—வழி
நேரின்பத்தி னிச்சயத்தி னாக்குமாம்—கதி
பெருகும் கடரொளி தருந்நய பதி
பேணித் தரித்தம லாணிப் பொருத்தியல்
பெருகுஞ்சுட ராழுதக்கண் பார்க்குமாம்—மிது
வரிசையிசுந் தருளில் சேர்க்குமாம்.
- 16 ஆதியுந்த மறிந்திடாத சாதிபல பேர்களுக்கடி
யாண்டவனு னென்றுசொன்ன வீம்பராம்—தன்னுட்
பூண்டவிதம் பார்த்தறிபாச் சோம்பராம்—அவ
ரருளும்விதமது மருள மிருன்மொழி
யகலமாற்றியே புதுவந்தவம்தா
யாசைகொண்டல் லாறுவென்று போற்றுவாய்—மணி
யோசையிற் கலந்தொன்றுகித் தேற்றுவாய்.

- 17 காலுமறை போலமிடு முலமணி வாலேருப
காதலொளிக் குன்னுறைந்த கோலமே—கட
ராதமென்னும் பாதமுடி கூலமே—யிரு
நயன மிடைநடு சுயந் குணமது
நாலிலுறவருட் பூவின் மணங்கமழ்
கற்றவச் தருணிகறந்த சீன்தே—பணிக்
தெத்தினமுற் தரன்புகழு முலமே.
- 18 பதுமைமந்த எத்தொளிகள் புதுமைபொத்த றுழிலேறி
பளிரென வெலிக்கும் வண்டினேசபாம்—கல்பு
விழிக்குலொளிருந் தென்றலாசையாம்—இரு
பதியிலுப்தலக் கதியிலுயிர்குணச்
கதியின் பகிர்மொழித் ததியின் மதிதிகழ்
பங்கயத்தின் நேங்கமழும் வாசமாம்—எங்குஞ்
சங்கைதங்கு மாணந்தத்தி னேசபாம்.
- 19 பூவிலுயர் வாசக்கலி மாசிலநுள் தேசப்பதி
புருந்தாசாளுநின்ற ராஜனும்—மெய்ப்பைப்
புருத்தேழு விபத்தான போஜனும்—விழி
புருவமலர்நடுக் கருவமுனைபொளி
பூசுத்தருள்பதம் வாசித்தமுதய
பொன்னுலகை யாளும் பாத்தோனும்—என்றுந்
தன்னிலே தரித்த பிரகாசனும்.
- 20 தத்துவத்தைத் தான்விளக்கு மத்துவித் வித்தைதன்னைத்
தழுவித் தழுவிலினை யாவொய்—கல்பைக்
கழுவித் தெளித்தமலைச் சூடுவாய்—செழுந்
தருவில் வளர்மது வுருவி னுறைந்தருள்
தானே கமலப்பூ டானினி நுதயத்
தாளடிபைப் போற்றிசெய்து கூடுவாய்—அதற்
காளடிமை யாக மனநாவொய்.

21 வாசிவட்டத் தேய்ப்புக்குள்ளே பேசிடின்ற மூவரோடு
வாழ்ந்திருக்கும் வெண்ணினைவு தோன்றுமாம்—எங்குத்
குழந்திருக்குந் தன்வினைவு வேண்டிமாம்—ஆதி
வல்லபத்தரு ளில்லகத்தினில்
வரிசை நலந்திகழ் குருசெய் பலனருள்
வாஞ்சையில் நிறைமதிர்கா ளுன்றுமாம்—முன்பின்
குஞ்செய்பவந் தன்னைவிட்டுந் தரன்மொம்.

22 பூதலத்தி லேசிறந்த மாதவத் தாசவர்கள்
புகழுவ கமலமலர்த் தேனெடி—யுண்டு
மதிழுவ கலிமாவுள்ளி மானெடி—சோதிப்
பொட்டணிந்திடும் சுட்டநடுவனை
யிட்டதான்வளை வட்டவளர்மது
புசிக்கப் புசிக்கருஜி தானெடி—கண்டு
வசிக்க வசிக்க வாசிக் கோனெடி.

23 மக்கநகரிற் பிறந்து மதின நகர்சிறந்த
மன்னர் மஹாமுதுரபி கோத்திரம்—கல்பிற்
றுன்னு முறுயித்தினென்னு கோத்திரம்—தம்மை
மருவி மனமதிற் பெருகத் துதித்தினி
மாசகற்றிடும் வாசகத் தியல்
மஞ்சுகவழ் நாகைமீறான் பாதுமே—உன்றன்
நெஞ்சமுட னெபுகொடுப் போதுமே.

24 பூதலத்தி லேயுதித்த போதமுள்ள வேதியர்கள்
பூவடிபைய யென்னுளத்திற் போற்றினேன்—கவி
மாவடிச் சிந்தாக விதைக்காற்றினேன்—சிரப்
புருவ மடலவிழ் திருவின் கடல்மது
பூரிபத்தினிற் சீறியற்றிய
பொற்கழல் பணிந்துளத்தி லேற்றினேன்—என்றும்
கற்பகத் தருவென்றிதைத் தொற்றினேன்.

52. மெய்ஞ்ஞான விகசித ரத்தினச் சிந்து.

25 இருபதிக்கும் பேரிபற்றுங் குருபதியாய் வந்துகித்த
எங்கனின் துறப்போலி மெய்ராஜராம்— அருள்
தங்குங் குங்குமத் திடுகவாஜராம்— அவ
ரெழில் கொளிநுதிய நிழிகொணிறைதவ
மென்றமதுவதை யுண்டு மகிழ்ந்துகொண்
டேந்து முஹம்மது ஷாஹினைசராம் சொற்கச்
சாந்து பரிமளம் விசும் ஷாசராம்.

மெய்ஞ்ஞான விகசிதக்கீர்த்தனையின் ரத்தினச் சிந்து
முற்றிற்று.

—o—o—o—

—1 பிழைநூத்த வேண்டல்.

கொங்கல்

கவியிற் பிழைகண்டிதம் திருத்தினோர்க்குக்
கந்த பெரியவன் றஹ்மத் துண்டாம்
புனியில் நிதிவாழ்வும் சம்பத் துண்டாம்
புகழ்சே ராகிறில் மேன்மை யுண்டாம்
பவிதக் குணநிறை புகழு முண்டாம்
படைத்தோன் தீதாறின் காட்சி யுண்டாம்
நவீனுமுஹம்மது நபியிறகுல்
நலமாம் ஷபா அத்து நமக் குண்டாமே,
காளை ஹசனவிப் புலவரிந்தக்
கவியின் பிழைகளைத் திருத்தினதாற்
கோனை யகற்றியே யவருக்கோன்
கொடுத்து றஹ்மானே யுனதன்பாலே
நாளை மஹ்சற்கு நபியிறகுல்
நலமாம் ஷபா அத்துங் கொடுத்தேயந்த
வேளை தனிலவர்க் குங்கிளைக்கு
மேலாக கிருபைசெய்தருளுவாயே.

முற்றிற்று.